

CD 4 nr. 50

1) Et sked ved Oslofjorden.

Når det blir vår kommer utkengselen til.

holmer og skjar på fjorden. Min gamle
sjekte blir smalt opp igjen, for jeg drar
ut med den. Når er glade på bølgene
gynger, kan som regel du høre vi synger.

Refrain

Østfjorden du er blitt det sted vi har kjær,
du er stedet som vi hører til, ja. Fargen
bloms her og prakt rundt i verden er brakt,
oss slik glede er per sommerkveld. Og med
diivende seil på ditt krusende speil, selv
en sjekte må lystet sitt ror, og vi vet
om et sted hvor vi i ro står oss med, hvor
vi synger om deg Østfjord.

Bla øyne, bla himmel og bla, bla sjø.

Den første seilten som vi to var sammen
satt lykken selv ved båten ror. Jeg hadde
kostbar last for alle tiders gast, ga fri Fortuna
meg med ombord. I hvor jeg husker den
turen var, det var som det var i går.

Blå öyne og blå himmel og blå, blå sjö.
Hvit sliter og hvit kjole og munnen röd.
Forut i bølgens salt sprøyt satt du, lo mot
meg jeg mins enni. Blå öyne og blå himmel
og blå, blå sjö.

halmer og skjar på fjorden. Min gamle
sjekte blir smalt opp igjen, før jeg drar
ut med den. Når vi gløder på Gølgene
gyngje, kan som regel du høre vi synger.

Refrang

Østlofjorden du er blitt det sted vi har kjær,
du er stedet som vi hører til, ja. Fjengen
blomske og prakt, rundt i verden er brakt,
oss slik glede er pin sommerkveld. Og med
divende seil på ditt krusende speil, seil
en sjekte om i lystet sitt ror, og vi i net
om et sted hvor vi i ro står oss med, hvor
vi synger om deg Østlofjord.

Bla åpne, bla himmel og bla, bla sjø.

Den første seilten som vi to var sammen o
satt lykken seil med båten ror. Jeg hadde
korbar last for alle tiders gart, ga fri Fortuna
meg med ombord. I hvor jeg husker den
turen var, det er som det var i går.